

Tips però sense horitzó

Per EloiA el dv., 02/03/2018 - 12:47

Després d'això, Jesús se'n va anar a l'altra banda del llac de Galilea o de Tiberiades. El seguia molta gent, perquè veien els senyals que feia amb els malalts. Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els seus deixebles. Era a prop la Pasqua, la festa dels jueus.

Llavors Jesús alçà els ulls i, en veure la gran gentada que acudia cap a ell, digué a Felip:

—On comprarem pa perquè puguin menjar tots aquests?

De fet, ho preguntava per posar a prova Felip, perquè ja sabia què volia fer.

Felip li va respondre:

—Ni amb dos-cents denaris no n'hi hauria prou per a donar un tros de pa a cadascú.

Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, li diu:

—Aquí hi ha un noieta que té cinc pans d'ordi i dos peixos; però què és això per a tanta gent?

Jesús digué:

—Feu seure tothom.

En aquell indret hi havia molta herba i s'hi assegueren; només d'homes, eren uns cinc mil. Llavors Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí a la gent asseguda, tants com en volgueren, i igualment repartí el peix. Quan tothom va quedar satisfet, va dir als seus deixebles:

—Recolliu els bocins que han sobrat, perquè no es perdi res.

Els els van recollir i amb els bocins d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze cistelles: eren les sobres després d'haver menjat.

Quan la gent veié el senyal que ell havia fet, començaren a dir:

—Realment, aquest és el profeta que havia de venir al món.

Jesús s'adonà que venien a emportar-se'l per fer-lo rei, i es retirà altra vegada tot sol a la muntanya.
